تاریخ معاصر

ناکامی آمریکایی‌ها در اجرای «پلن A»

چرا کودتای ۲۵ مرداد شکست خورد؟

۲۵ تا ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، سه روز سرنوشت ساز در تاریخ معاصر ایران محسوب می‌شود. به گزارش مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران، شاید کمتر نمونه‌ای را بتوان در دنیا پیدا کرد که طی یک بازه سه‌روزه، دو کودتا با شرایط و بازیگران یکسان، اما در شکلی متفاوت رخ داده و نتایج مختلفی از آن حاصل شده باشد. اما این اتفاق در مردادماه سال ۱۳۳۲، در ایران رخ داد؛ روز ۲۵ مرداد کودتا علیه دولت مصدق ناکام ماند، اما روز ۲۸ مرداد، باعث سقوط دولت وی شد. در کودتای ۲۵ مرداد، یا به تعبیر انگلیسی‌ها «عملیات چکمه»، مانند کودتای ۲۸ مرداد یا به تعبیر آمریکایی‌ها، «عملیات آژاکس»، محور اصلی شخص شاه و دربار بود.

شاید نخستین دلیل شکست کودتای ۲۵ مرداد را بتوان در ساده‌انگاری و تقلیل اهمیت امور از سوی کودتاچیان یافت. درواقع برنامه یا «پلن A»، برای برکناری مصدق، بیش از حد ساده‌انگارانه بود و این ساده‌انگاری، در شکل کودتا نیز خود را نشان داد؛ به این معنا که تصور می‌کردند با ابلاغ برکناری مصدق از نخست‌وزیری، وی نیز از آن به راحتی تمکین می‌کند؛ اما مصدق در حالی که همان «پیژامه تاریخی» خود را بر تن داشت، حکم را دریافت کرد و آن را «غیرقانونی» خواند و حاضر به تمکین از آن نشد. واقعیت آن است که کودتای ۲۵ مرداد، از اساس دارای «ایراد فرمی» بود؛ کودتاچیان وقت چندانی برای طراحی آن اختصاص نداده بودند و دقیقاً به دلیل همین مسئله بود که بلافاصله پس از شکست در کودتا نیز، در صدد مصالحه با دولت مصدق برآمدند. هرچند همین افراط در ساده‌انگاری امور را مصدق و یارانش نیز، بعد از کودتای نافرجام داشتند و ماجرا را تمام‌شده تلقی کردند. عامل دیگری را که شاید بتوان در زمره دلایل نافرجام ماندن کودتای ۲۵ مرداد ۱۳۳۲ برشمرد، اطلاع قبلی مصدق و یارانش، حتی از جزئیات شکل‌گیری و نحوه اجرای کودتا بود. از سوی کودتاچیان، سه گروه گارد سلطنتی از مقر خود در باغ شاه خارج شده بودند و نصیری با همراهی یک خودروی زرهی، دو دستگاه جیپ و دو کامیون نظامی مملو از سربازان مسلح، به سوی منزل مصدق حرکت کرد. اما وقتی نصیری به محل اقامت مصدق رسید، خود را در برابر نیرویی قوی‌تر دید. ظاهراً دکتر مصدق از طریق نورالدین کیانوری و حزب توده، درباره نقشه کودتا اطلاعات دقیقی به دست آورده بود و آمادگی لازم را برای برخورد با آن‌ها داشت. با این حال، برخی بر این باور هستند که کودتای نافرجام ۲۵ مرداد، ماکت آن طرحی بود که در ۲۸ مرداد، شکل نهایی خود را بروز داد؛ برخی نیز، کودتای نافرجام ۲۵ مرداد را مصداق «سنگ مفت؛ گنجشک مفت» آمریکا و انگلیس و دربار تلقی می‌کنند، اما شاید نگاه واقع‌بینانه این باشد که کودتاچیان و به‌ویژه آمریکایی‌ها، از شکست در کودتای ۲۵ مرداد ماه درس گرفتند و زمینه را برای موفقیت نهایی در ۲۸ مرداد فراهم کردند.

برش‌هایی از واکنش شاه به تحقیرهای سفیران آمریکا و انگلیس

کُرنش‌های ملوکانه

محمدرضا پهلوی در کنار بولارد (سفیر انگلیس)

گروه اندیشه– خاستگاه قدرتی که محمدرضا پهلوی را در شهریور ۱۳۲۰ به سلطنت رساند، داخلی نبود. ایرانیان که پس از ۱۶ سال تحمل دیکتاتوری و اختناق پهلوی اول، حالا از قید استثمارِ چون اویی رهایی یافته بودند، حاضر نبودند فَرزندش را به عنوان جایگزین وی بپذیرند. شکاف عمیق میان پهلوی و ملت که ریشه‌های اصلی آن به طرد آموزه‌های دینی و تقابل با انگاره‌های مذهبی جامعه بزرگ ایران بازمی‌گشت، باعث شد که محمدرضا پهلوی برای حفظ جایگاه خود، کاملاً به بیگانگانی وابسته باشد که پدر او را بر کشیدند و سپس، بر زمین کوفتند. به همین دلیل، از نخستین روزهای آغاز سلطنت پهلوی دوم، رویکرد او به سفرای دول متفق، به‌ویژه آمریکا و انگلیس که نقشی اساسی در نشاندنِ وی بر تخت سلطنت داشتند، رفتاری توام با کُرنش و تکریم بود. گزارش‌های موجود در اسناد تاریخی و خاطرات اطرافیان شاه، به‌خوبی مؤید این مسئله است. برخلاف ادعای برخی که معتقدند شاه می‌کوشید به تدریج خود را از سلطه بیگانگان برهاند و به سوی اخذ تصمیمات مستقلانه پیش برود، روایت‌ها و شواهد تاریخی نشان می‌دهد که او همچنان به حفظ حکومت خود از سوی غرب و به‌ویژه آمریکایی‌ها معتقد بود و می‌اندیشید آن‌چه موقعیت وی را تهدید می‌کند، رنگ باختن حمایت‌هایی است که از محمدرضا پهلوی، ژاندارم خاورمیانه را ساخته است و نه خواسته‌های ملتی که به ناچار، نقشه‌های ناموزون و بلندپروازانه او را تحمل می‌کند و بار سنگین وابستگی همه‌جانبه را به دوش می‌کشد.

■ محمدرضا دست به دامان سفیر انگلیس

یکی از نخستین گزارش‌ها درباره نحوه رفتار و مواجهه محمدرضا پهلوی با سفرای انگلیس، مربوط به ماجراهای پس از شهریورماه سال ۱۳۲۰ است؛ هنگامی که انگلیسی‌ها، نقش ویژه‌ای را در جلب رضایت روس‌ها و آمریکایی‌ها، برای حفظ شاه ایفا کردند. او حسین فردوست را به عنوان رابط خود با سفارت انگلیس برگزید و فردوست، در دیدارهای مکرر ش با ریدر بولارد، سفیر بریتانیا، دستورالعمل‌های تحکم‌آمیزی را برای مدیریت شاه و دربار دریافت و به محمدرضا پهلوی ابلاغ می‌کرد. شاه موظف شده بود هر گونه مظاهر طرفداری از آلمان‌ها را کاخ بیرون بیندازد و در برابر آن چه انگلیسی‌ها مطالبه می‌کنند، تسلیم محض باشد. در عین حال، سفیر بریتانیا به شاه اطمینان صد در صد برای بقای حکومتش نمی‌داد و او را در حالت بیم و امید نگه می‌داشت. موضوع دیگری که در این باره باید مد نظر قرار گیرد، نحوه برخورد سفیر بریتانیا با محمدرضا پهلوی است؛ سفیر به ندرت با شاه ملاقات می‌کرد و اگر کاری داشت، از طریق واسطه‌ها به شاه اطلاع می‌داد. نخوت انگلیسی‌ها در کنار رُعب پهلوی دوم، شرایط را برای تسلیم تمام عیار وی در برابر استعمار پیر فراهم می‌کرد. نوع روبه‌رو شدن شاه با سفیران انگلیس و تمکین در برابر خواست آن‌ها، حتی پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ نیز، ادامه داشت. شاه، آشکارا از گفت‌وگوی مستقیم با سفیر بریتانیا و بیان درخواست‌های خود، ابا می‌کرد و گلایه‌های گاه به گاهش را از طریق رسانه‌ها به گوش حامیانش می‌رساند؛ گلایه‌هایی که البته، مورد توجه واقع نمی‌شد و انگلیسی‌ها جز به تمکین محض شاه، رضایت نمی‌دادند؛ هرچند که در نیمه دوم سلطنت او، دیگر بازیگردان اول صحنه سیاست ایران نبودند.

■ تحکم‌های سفرای یانکی

آمریکایی‌ها به‌طور ویژه پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، به فعال مایشاء ایران تبدیل شدند. شاه که برای بقای سلطنت، گوش به زنگ رادیوی بی‌بی‌سی نشسته بود تا پیام مخصوص آغاز کودتا را بشنود، دریافت که انگلیسی‌ها، بدون حمایت ایالات متحده قادر به جمع و جور کردن اوضاع نیستند. از این زمان به بعد، جایگاه سفیر آمریکا ارتقا پیدا کرد و به نوعی بر سفیر انگلیس پیشی گرفت. شاه پس از بازگشت از رم و به دست گرفتن قدرت در مردادماه سال ۱۳۳۲، آشکارا خود را مدیون آمریکایی‌ها دانست و به سفیر این کشور گفت که برای انجام خواسته‌های آن‌ها، از هر نظر آماده است. در دیدارهای شاه با سفیران آمریکا، تنها واژه اعلیحضرت بود که نشان می‌داد محمدرضا پهلوی به عنوان شاه، از سوی آمریکایی‌ها به رسمیت شناخته می‌شود؛ اما در دیگر عرصه‌ها، این سفیر آمریکا بود که در پوشش بیانی مؤدبانه، دستورهای تحکم‌آمیز ایالات متحده را به شاه دیکته می‌کرد. او به صراحت از محمدرضا پهلوی می‌خواست که برنامه‌های اصلاحی مد نظر آمریکا را تصویب کند و به مستشاران این کشور حق کاپیتولاسیون بدهد. اصرار سفیر آمریکا در این زمینه، یک بار از حد درخواست فراتر رفت و با تندی فراوان نسبت به شاه همراه شد. با این حال، شاه در برابر سفیران آمریکایی نیز، منفعلانه عمل می‌کرد؛ هر چند گزارش‌های علم نشان می‌دهد که محمدرضا پهلوی، در خلوت‌هایش، گاهی لاف در افتادن با آمریکایی‌ها را می‌زد، اما در برابر درخواست‌های سفیر این کشور، به ویژه پس در دهه ۱۹۷۰ میلادی، به عنوان یک دیپلمات ساده، چیزی برای گفتن نداشت و با تمام قراردادهایی که مقابلش می‌گذاشتند، موافقت می‌کرد. نوع برخورد این چنینی شاه با سفیران آمریکا، حتی زمانی که قیمت نفت بالا رفت و به نظر می‌رسید که او بتواند اقتدار خود را تقویت کند، تغییری نکرد؛ در تمام یک دهه پایانی عمر رژیم پهلوی، از زمان سفارت ژوزف فارلند و همچنین در دوران ریچارد هلمز و سپس ویلیام سولیوان، نوع رفتار شاه با سفرای آمریکا، همان رفتار توام با اطاعت بود؛ همان الگویی که در کودتای ۲۸ مرداد، با لویی هندرسون، سفیر وقت آمریکا در پیش گرفت تا بتواند از حمایت سفارت برخوردار شود. رویه شاه در اطاعت و تمکین از سفرا و مستشاران انگلیسی و آمریکایی، تا آن جا پیش رفت که حتی سر و صدای برخی از نظامیان ایرانی، مانند شاپور آذربرزین، معاون فرمانده نیروی هوایی را نیز در می‌آورد؛ آن‌ها از شاه می‌خواستند که رویه تمکین از سفیر و مستشاران آمریکایی را اصلاح کند؛ اما محمدرضا پهلوی که بقای خود را وابسته به حمایت یانکی‌ها می‌دانست، عملاً گوشش بدهکار این حرف‌ها نبود.

چند خط تاریخ

مغولان میلیون‌ها خراسانی را از دم تیغ گذراندند

«مغولان تمام شهرهای بزرگ را با خاک یکسان کردند. طبق آمار مورخان کلاسیک، مغولان هنگام تصرف شهر نیشابور در ۱۲۲۰ میلادی (۶۱۷ هجری) ۱۷۴۸۰۰۰ (یک میلیون و ۷۴۸ هزار) نفر را قتل عام کردند. طبق گفته ابن‌الاثیر، هنگام سقوط شهر مرو به دست مغولان در ۱۲۲۱ میلادی (۶۱۸ هجری) ۷۰۰۰۰۰ (۷۰۰ هزار) نفر به قتل رسیدند. عطاملک جوینی تعداد این کشتگان را ۱۳۰۰۰۰۰ (یک میلیون و ۳۰۰ هزار) نفر نوشته است. در هرات، در سال ۱۲۲۲ میلادی (۶۱۹ هجری) ۱۶۰۰۰۰۰ (یک میلیون و ۶۰۰ هزار) نفر و طبق گفته بهاءالدین ولد در بلخ ۸۰۰۰۰۰ (۸۰۰ هزار) نفر، در سبزوار ۷۰۰۰۰۰ (۷۰۰ هزار) نفر و طبق گفته نَسَوی در شهر نسا، ۷۰۰۰۰ (۷۰ هزار) نفر به دست مغولان قتل عام شدند. نخستین نتیجه حمله مغولان به ایران، کاهش شدید نفوس شهری و روستایی بود. مغولان اهالی شهرها و صنعتگران را قتل عام و یک تمدن شهری پررونق را نابود کردند.

این ضربت آن چنان سنگین بود و انحطاطی که در سیستم کشاورزی و صنایع شهری روی داد، آن چنان عواقب وحشتناکی داشت که ایران هرگز نتوانست از فشار آن قد راست کند. مغولان علاوه بر نابود کردن شهرها و صنعتگران، تأسیسات آبیاری روی زمینی و زیرزمینی را نیز نابود کردند و به این ترتیب، کشاورزی نیز اهمیت خود را از دست داد.»

واپسین جنبش قرون وسطایی در دوران فئودال؛ محمدرضا فاشاهی؛ انتشارات فردوس؛ صص ۲۳ و ۲۴

ویژه

شهرمان قم را؛ بهتر از گذشته، بسازیم!

حمیده زند- باید بتوانیم، شهرمان را؛ بهتر از گذشته بسازیم و این رویداد مهم، زمانی اتفاق می‌افتد که با چشم‌انداز وسیع در مدیریت شهری، نیازها را شناخته و برای آن برنامه ریزی مدونی داشته باشیم. برنامه هایی که انسان محور است و مهندسی شهرسازی را بر اساس توزیع متوازن خدمات، عدالت شهری و یکپارچگی در مدیریت شهری و ارتقای وضعیت اجتماعی ترسیم می کند.

در این فرآیندنگاهی کارشناسانه و تخصصی به طرح ها و پروژه های عمرانی و خدماتی وجود دارد و توسعه بر مبنای مدیریتی آگاهانه، ارتقای فرهنگ شهروندی، صیانت از ارزشها و توجه به هویت فرهنگی شکل می گیرد. در رویکرد شهرسازی مدرن، این شهروندان هستند که در توسعه شهری سهیم می شوند و تغییرات و تحولات را رقم می زنند و البته در مسیر توسعه و آبادانی، برای بافت اصیل، کهن و عناصر ارزشمند تاریخی نیز ارزش و بهای فراوانی قائل اند. شهرها می توانند در مقیاس جغرافیایی محدود خود بر مبنای استانداردها و شاخصه های بین المللی، رشد و توسعه پیدا کنند و تبدیل به جهان شهر شوند، چنین شهرهایی در همه ابعاد عمرانی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، گردشگری و ... رشد پیدا می کنند و زیرساختهای پیشرفته ای در آن طراحی می شود و طیفی از امکانات و ظرفیت هاشهر را به برندی جهانی مبدل می سازد. کلان شهر قم، با پیشینه ای تاریخی، فرهنگی و دینی، در سالهای اخیر، عمران و آبادانی های زیادی را پشت سر گذاشته و همچنان در مسیر توسعه و تحول در حرکت است، امروز نیز همه ما وظیفه داریم، شهرمان را بهتر از گذشته بسازیم و این امر بدون در نظر گرفتن سهم مشارکت های مردمی در توسعه، امکان پذیر نیست. این شهر در طول تاریخ با فراز و فرودهای بیشماری روبرو بوده است و گاه در گیر و دار حملات و هجوم های متعددبارها تخریب شده و یا در برهه ای از تاریخ نیز، مسیر آبادانی پیموده است و امروز این شهر را به عنوان «پایتخت مذهبی ایران و قطب فرهنگی» می شناسند و آن را جهان شهری شیعی می دانند. قم، بر اساس نظریه باستان شناسان، پیشینه ای ۷ هزار ساله دارد و برخی از کاوش های باستانی نیز قدمتی ۱۰ هزار ساله را برای این شهر نشان می دهد. قم، در گذشته به دلیل قرار گرفتن در مسیر راه ابریشم، اهمیت تجاری نیز داشته است و وجود کاروانسراهای متعدد در اطراف شهر، تردد تجار و بازرگانان زیادی را در این مسیر نشان می دهد و این شهر، بخشی از شاهراه اتصال جهان کهن به شمار می رفته و نام قم در جرگه شهرهایی است که در شاهنامه فردوسی سه بار از آن یاد شده است. این شهر با عناوینی چون حرم اهل بیت(ع)، شهر علم، دارالموحدین و شهر کریمه اهل بیت(ع) نیز شناخته می شود، در واقع آنچه در معرفی این شهر بیش از همه رخ می نماید، حدیثی از امام صادق(ع) است که قم را حرم اهل بیت(ع) می داند و از حضور با برکت حضرت فاطمه معصومه(س) در این شهر و شفاعت شیعیان در روز قیامت، توسط این بانوی بزرگ خبر می دهد. وجود بارگاه حضرت معصومه(س) در قم، برکات و آبادانی های زیادی به وجود آورد تا جایی که در برخی از دوران های تاریخی به ویژه در قرن هشتم و نهم هجری قمری، مورد توجه اندیشمندان و حتی حاکمان و امیران قرار می گیرد و همین امر تا حدی مانع از ویرانگری در قم بوده است. قم، این شهر تاریخی، مهد علم و دیانت یکی از مهاجرپذیرترین شهرهای ایران است و در میان شهرهای پرجمعیت کشور، رتبه هفتم را دارد و دومین شهر زائرپذیر کشور نیز به شمار می رود. شهری که در دوران حاکمیت طاغوت، مورد خشم، غضب و غفلت واقع شد و از سوی سردمداران، به دلیل جایگاه معنوی ای که داشت از امتیازات عمرانی و شهری محروم ماند و حاکمان روی خوشی به این شهر و مردم آن نشان ندادند و به واسطه چنین نگرش هایی بود که قم، نتوانست در دوران استبداد به رشد و شکوفایی عمرانی برسد و اگر حرکت های ارزشمند علما و مراجع در سنت حسنه وقف نبود، این شهر قبل از انقلاب نیز از امکاناتی چون بیمارستان، مراکز درمانی، خدماتی، تعدادی از پروژه های عمرانی و برخی از آبادانی ها محروم می ماند. بعد از انقلاب، علی رغم مشکلات اقتصادی در کشور، جنگ ۸ ساله و تحریم های پی در پی، قم نیز همچون دیگر شهرهای کشور به توسعه و پیشرفت قابل توجهی دست یافت و امروز نیز به عنوان یک کلانشهر، تحولات مهمی در مدیریت شهری را پشت سر گذاشته است. قم در سال ۷۵ به استان تبدیل شد و بخش عظیمی از تحولات بعد از دهه ۷۰ در قم شکل گرفته، البته از همان ابتدای انقلاب، تلاش شد نقش های کلیدی و مسئولیت ها در حوزه عمران در قم به دست افراد انقلابی و جهادگر بیفتد تا بتوانند کمبودها و مشکلات را رفع کنند. اما جنگ تحمیلی و فشارهای حاصل از تحریم در دهه های ۶۰ و ۷۰، همچنان عقب ماندگی هایی را برای این شهر رقم می زد به طور کلی سکان عمران و آبادانی شهرها بر عهده شهرداری هاست، در قم نیز شهرداری سابقه ای ۹۳ ساله دارد و در هفدهم فروردین سال ۱۳۰۵ به صورت رسمی تاسیس شد و تاکنون ۵۸ شهردار عهده دار مسئولیت های عمرانی و خدماتی برای قم بوده اند. پس از انقلاب شهرداری به طور جدی تر در جهت عمران و سازندگی شهر، گام برداشت و شهرداران متعددی این مسئولیت را تا به امروز بر عهده گرفتند. شورا نیز که وظیفه ای مهم در انتخاب شهردار، تصویب بودجه و نظارت بر عملکرد شهرداری ها دارد که در قم همزمان با کشور در سال ۷۷ اولین شورای اسلامی شهر شکل گرفت و اعضای آن به عنوان نمایندگان مردم، تا حد زیادی در پیشبرد و اهداف عمرانی و مدیریت شهری اثرگذار بودند. البته مدیریت شهری قم در طول این سالها با نواقص و ایراداتی همراه بود اما شهرداری ها تلاش کردند از طریق معاونت های مختلف در حوزه برنامه ریزی و سرمایه انسانی، حمل و نقل و ترافیک، خدمات شهری، شهرسازی و معماری و فنی و عمرانی به رسالت خود بپردازند و در آبادانی و عمران شهر سهیم باشند و در جهت بهسازی و نوسازی و زیباسازی شهر قدم بر دارند. همچنین اعضای شورای شهر قم در کنار شهرداری ها با تخصص و کارآمدی لازم به تصویب مصوبات می پرداختند و با آرای خود و تصمیماتی تلاش در توسعه و آبادانی منطقی قم داشتند که البته در دوره هایی با ضعف ها و کاستی هایی نیز همراه بود هر چند در این عرصه بهترین طرح ها و پروژه های عمرانی و سازندگی در شرایطی شکل گرفته که میان شهرداری و شورا همراهی و هم افزایی وجود داشت و سیاسی بازی و جناحی گرایی، خدمت و عمران را به حاشیه نمی برد و راه را به بیراهه مبدل نمی کرد. قطعا مدیریت شهری و مهندسی شهرسازی باید به گونه ای رقم بخورد که حسی خوب و زیبا از زندگی در شهر داشته باشیم، در این راه مدیرانی موفق هستند که از مشارکت های مردمی و سرمایه های اجتماعی در جهت عمران و آبادانی استفاده می کنند و وقتی مردم شهر نتیجه مشارکت های خود را در آبادانی و توسعه با شفافیت کامل رصد می کنند، آن ها نیز با دل و جان هزینه ها را بر عهده می گیرند و هنگامی که دانش و تجربه مدیران را راهگشای رفع بسیاری از مشکلات شهری بدانند اعتمادشان، بیش از گذشته جلب خواهد شد و چه سرمایه ای بالاتر از اعتماد مردمی می تواند مدیریت شهری را ساماندهی کند؟ تخصص و دانش و استفاده از تجربیات سازنده نیز از جمله سرمایه های گرانقدری است که به عمران و توسعه، سمت و سو می دهد. هر چند نیروهای بومی که دارای تخصص کافی باشند بهتر می توانند نیازها را مورد توجه قرار دهند ولی انتخاب شهرداری از خطه اصفهان در قم در سال ۹۴ که از نیروهای متخصص و البته غیر بومی به شمار می رود نشان داد که می توان از ظرفیت های داخل استان در کنار نیروهای غیر بومی نیز استفاده کرد و تجربیات دیگر کلان شهرها را به کار گرفت و تحول ایجاد کرد. سقائیان نژاد در برهه ای از مدیریت شهری اصفهان، موفقیت های بزرگی را به ثبت رساند و در برخی از طرح ها اصفهان به عنوان الگوئی در مدیریت شهری به شمار می رفت و حال هنر مدیریت شهری وی در قم، تا حدی گره های کور را گشود و به وضعیت شهر سامان، بخشید و علی رغم انتقادهایی که وجود داشت تا حد زیادی اقدامات رافعی کننده ای در اتمام برخی از پروژه ها صورت داد. وی با این شعار که نباید جلوی پیشرفت شهر را گرفت، وارد مدیریت شهری قم شد و ثابت کرد بسیاری از شائبه ها و نگرانی ها، پایه و اساسی نداشت و وی به پشتوانه تخصص اش تلاش کرد با مصونیت از زد و بندهای سیاسی و گرایش های جناحی، به شهر قم، خدمت کند. بی شک شهر؛ بزرگترین نماد تمدن بشری است که شهروندانش انتظار آرامش و رفاه و توسعه دارند و می خواهند با در نظر گرفتن هویت شهری که برگرفته از فرهنگ و تمدن است به رشد و تعالی دست یابند و مردم قم نیز چنین انتظاری از مدیران شهری در پیشبرد اهداف دارند. به لحاظ عمرانی، قم با کمی ها و کاستی هایی مواجه است و گاه برخی از پروژه های زیربنایی، به آرامی در حرکت اند و انتظار می رود تحولات با سرعت بیشتری، این شهر را به نقطه مطلوب برساند و مدیران شهری با نگاهی جهادی و البته تخصصی و موشکافانه تر به گسترش روزافزون شهر، جهت بدهند و موانع موجود در تحقق اهداف را به درستی رفع کنند. همچنین با توجه به جایگاه قم و زائرپذیری آن، انتظار می رود از تمامی شاخصه ها و مولفه ها در مدیریت شهری و توسعه متوازن شهر استفاده شود تا علاوه بر رفاه شهروندان، زائران نیز در جوار بارگاه کریمه اهل بیت(ع) احساس آرامش داشته باشند و با خیالی آسوده وارد شهر و با خاطره ای خوب رهسپار شهر و دیار خود شوند.

۹۸۰۶۸۱۲۲/ت

جناب آقای
دکتر فرهاد ناصح
سالروز تولدت و روز پزشک
بر شما پزشک پرتلاش و دلسوز مبارک باد
دکتر هما قوشخانه ای
محمد پارسا ناصح
۹۸۰۶۷۳۶۹م

جراح عالیقدر
جناب آقای
دکترمحمد مهدی نژاد کاشانی
متخصص ارتوپدی
با سپاس به درگاه خداوند از زحمات شما استاد گرامی و پرسنل بیمارستان آریا کمال تشکر را دارم و برایتان سلامتی و موفقیت روزافزون آرزو می کنم.
شیدا کاظمی
۹۸۰۶۷۲۶۰/ق

آگهی مناقصه عمومی (نوبت دوم)

شهرداری طرقبه در نظر دارد به استناد بودجه مصوب سال ۹۸ عملیات لکه گیری و آسفالت دستی معابر سطح شهر را از طریق مناقصه عمومی با مشخصات ذیل واگذار نماید:

۱- مبلغ برآورد اولیه قرارداد ۹/۴۱۱/۵۰۰/۰۰۰ ریال ۲- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
۳- مدت اجرای کار شش ماه ۴- آخرین مهلت تسلیم پیشنهادات پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۹۸/۰۶/۰۳
۵- جلسه بازگشایی پاکات پیشنهادی ساعت ۱۲ روز دوشنبه ۹۸/۰۶/۰۴ می باشد.
۶- کلیه متقاضیان می بایست با در دست داشتن رزومه کاری و مدارک ثبتی شرکت (آگهی تأسیس، آگهی آخرین تغییرات و ...) به واحد عمران شهرداری مراجعه و پس از اخذ تأییدیه عمران جهت دریافت اسناد مناقصه حداکثر ظرف مدت ۷ روز از تاریخ انتشار هر نوبت آگهی به امور قراردادهای شهرداری طرقبه مراجعه نمایند.
۷- هزینه درج دو نوبت آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد. ۸- نشانی محل دریافت اسناد مناقصه: طرقبه- بلوارمعلم- ساختمان شماره ۲ شهرداری- واحد عمران. همچنین متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر در ساعات اداری با شماره تلفن ۳۴۲۲۳۸۳۳ واحد عمران تماس حاصل نمایند.

روابط عمومی شهرداری طرقبه

۹۸۰۶۸۰۶۷/ش

«آگهی مناقصه نوبت دوم»

شهرداری نیشابور در نظر دارد از محل اعتبارات بودجه داخلی اجرای پروژه ذیل را از طریق مناقصه به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید.
لذا از کلیه اشخاص حقوقی واجد صلاحیت (داشتن رتبه و گواهی صلاحیت از ساجات جهت اجرای پروژه های عمرانی) الزامی است دعوت به عمل می آید جهت دریافت اسناد مناقصه به امور پیمان و رسیدگی یا سایت شهرداری نیشابور به آدرس www.neyshabur.ir مراجعه نمایند. -داشتن گرید و گواهی صلاحیت رشته ابنیه یا راه ساجات جهت اجرای پروژه های عمرانی الزامی است.
-فروش اسناد مناقصه از تاریخ درج آگهی.
-تحویل پیشنهادات به دبیرخانه شهرداری تا تاریخ ۹۸/۰۶/۱۴
-هزینه آگهی مناقصه به عهده برندگان مناقصه می باشد.
محل دریافت اسناد: نیشابور، میدان امام، شهرداری نیشابور، امور پیمان و رسیدگی تلفن- ۰۵۱-۴۲۲۲۲۰۰۱
دریافت اسناد از طریق سایت شهرداری نیشابور به نشانی www.neyshabur.ir امکان پذیر می باشد.
-شرایط پرداخت مطابق با مفاد مندرج در فرم مناقصه (قابل دانلود در سایت شهرداری نیشابور)

ردیف	موضوع پروژه	مبلغ اعتبار (ریال)	نوبت مناقصه
۱	تکمیل پیاده روسازی فردوسی جنوبی	۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال	دوم
۲	احداث کلکتور بلوار شهید بهشتی	۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال	دوم
۳	خرید تجهیزات ترافیکی	۳/۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال	دوم

علی نجفی- شهردار نیشابور

۹۸۰۶۸۰۲۰/ش

صفحه آرایی
واحد صفحه‌آرایی روزنامه خراسان سفارش می‌پذیرد
۰۵۱۳۷۰۰۹۳۹۰
layout@khorasannews.com

پذیرش غیرحضوری آگهی های تبریک، تقدیر و تشکر
پذیرش تلفنی: ۳۷۰۰ ۹۹۹۹
پذیرش تلگرامی: ۰۹۱۵۴۷۱۱۳۰۰
۹۸۰۶۰۷۰۶/ع